

**R O M Â N I A
JUDEȚUL ARAD
COMUNA COVĂȘIÎŢ
CONSILIUL LOCAL**

**Consiliul Local Covăsînt nr.319,jud.Arad, telefon:0257/385005;
fax: 0257/385000; e-mail: primariacovasint@gmail.com**

H O T Ă R Ă R E A N R.87

=====

din data de 19.12.2018

privind aprobarea procedurii de executare silită a creanțelor fiscale restante la bugetul local al comunei Covăsînt prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile sau imobile aflate în proprietatea sau coproprietatea contribuabilului

Consiliul Local al comunei Covăsînt,

Având în vedere :

- **iniiativa primarului comunei Covăsînt, Marius-Silviu Onet, exprimata prin expunerea de motive nr. 1075/10.12.2018;**
- **raportul compartimentului de resort din cadrul aparatului de specialitate a primarului prin care motiveaza necesitatea aprobarii acestei hotarari nr. 1076/10.12.2018;**

Ținând cont de prevederile:

- **Cap VIII privind stingerea creanțelor fiscale prin executare silită din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscal, cu modificările și completările ulterioare;**
- **Ordinul M.D.R.A.P. nr. 3293/27.12.2016 pentru aprobarea procedurii privind evaluarea și valorificarea bunurilor sechestrate;**
- **art. 490 din Legea nr. 227/2015, Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;**
- **pct. 170 alin.12 din HGR nr.1/2016 privind aprobarea noremlor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015, Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;**
- **Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare;**
- **art. 36 alin. (2), lit.b) art.36 alin.(4) lit.d) si art.115 alin.(1) lit.b din Legea nr. 215/2001 privind administrația publică locală, republicată cu modificările și completările ulterioare;**
- **avizul favorabil a Comisiei pentru activități economico-financiare, agricultură, amenajarea teritoriului și urbanism, muncă și protecție socială;**
- **Cele 11 voturi pentru din numărul total de 11 consilieri în funcție exprimate în ședința publică.**

În temeiul art.45 (1) și art.115 alin.1 lit.b din Legea nr.215/2001 republicată,

HOTĂRĂȘTE :

=====

Art.1 - Se aprobă procedura de executare silită a creanțelor fiscale restante la bugetul local al comunei Covăsînt prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile sau imobile aflate în proprietatea sau coproprietatea contribuabilului conform Anexei nr. 1 care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art.2 - Cu ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentei hotărâri se împuternicește primarul comunei Covăsînt și Biroul impozite și taxe.

Art. 3. - (1) Prezenta hotărâre se comunică, în mod obligatoriu, prin intermediul secretarului comunei, în termenul prevăzut de lege către:

- a) primarului comunei;
- b) Instituția prefectului - Județul Arad;
- c) Compartimentul impozite și taxe;

(2) Prezenta hotărâre se aduce la cunoștință publică, în mod obligatoriu, prin intermediul secretarului comunei, în termenul prevăzut de lege, prin afișare la sediul Primăriei și publicarea pe pagina de internet, la adresa: www.primariacovasint.ro .

PREȘEDINTE DE ȘEDINȚĂ
Lazăr Vasile

CONTRASEMNEAZĂ
SECRETAR
Marinela Ciutina

Procedura de executare silită a creanțelor fiscale restante la bugetul local al comunei Covăsint, județul Arad, prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile sau imobile aflate în proprietatea sau coproprietatea contribuabilului, precum și evaluarea și valorificarea acestora

**CAPITOLUL I
Dispoziții generale**

Art.1. În cazul în care debitorul nu își plătește de bunăvoie obligațiile fiscale datorate, în vederea stingerii acestora Compartimentul Impozite și Taxe prin executorii fiscali procedează la acțiuni de executare silită, potrivit prevederilor Legii nr. 207/2015, privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare, fiind abilitat să ducă la îndeplinire măsurile asigurătorii și să efectueze procedura de executare silită.

Art.2. Executarea silită se poate întinde asupra veniturilor și bunurilor proprietate a debitorului, urmăribile potrivit legii, iar valorificarea acestora se efectuează numai în măsura necesară pentru realizarea creanțelor fiscale și a cheltuielilor de executare. Executarea silită a bunurilor proprietate a debitorului, urmăribile potrivit legii, se efectuează, de regulă, în limita a 150% din valoarea creanțelor fiscale, inclusiv a cheltuielilor de executare, cu excepția cazului în care din motive obiective în legătură cu situația patrimonială a debitorului acest nivel nu poate fi respectat.

Art.3. Sunt supuse sechestrării și valorificării bunurile urmăribile, proprietatea debitorului prezentate de acesta și/sau identificate de către organul de executare silită, în următoarea ordine:

- a) bunurile mobile și imobile care nu sunt direct folosite în activitatea ce constituie principala sursă de venit;
- b) bunuri care nu sunt nemijlocit predestinate pentru desfășurarea activității care constituie principala sursă de venit;
- c) bunurile mobile și imobile care se află temporar în deținerea altor persoane în baza contractelor de arendă, de împrumut, de închiriere, de concesiune, de leasing ș.a.
- d) ansamblul de bunuri în condițiile prevederilor art. 246;
- e) mașini-unelte, utilaje, materii prime și materiale și alte bunuri mobile, precum și bunuri imobile ce servesc activității care constituie principala sursă de venit;
- f) produse finite.

Art.4. Organul fiscal poate trece la sechestrarea bunurilor din următoarea categorie în ordinea celor enumerate la art.3 din procedură ori de câte ori valorificarea bunului din categoria anterioară nu este posibilă.

Art.5. În cadrul procedurii de executare silită se pot folosi succesiv sau concomitent modalitățile de executare silită prevăzute în prezenta procedură.

L4

M. Ant

Art.6. Executarea silită a creanțelor fiscale nu se perimă.

Art.7. Executarea silită se desfășoară până la stingerea creanțelor fiscale înscrise în titlul executoriu, inclusiv a creanțelor fiscale accesorii, ori a altor sume datorate sau acordate potrivit legii prin acesta precum și a cheltuielilor de executare.

Art.8. În cazul în care prin titlul executoriu sunt prevăzute, după caz, creanțe fiscale accesorii sau alte sume, fără să fi fost stabilit quantumul acestora, ele se calculează de către organul de executare silită și se consemnează într-un proces verbal care constituie titlu executoriu și care se comunică debitorului.

Art.9. Față de terți, inclusiv față de stat, o garanție reală și celelalte sarcini reale asupra bunurilor au un grad de prioritate care se stabilește de la momentul în care acestea au fost făcute publice prin oricare dintre modalitățile prevăzute de lege.

Art.10. Executarea silită începe prin comunicarea somației. Dacă în termen de 15 zile de la comunicarea somației nu se stinge debitul, se continuă măsurile de executare silită. Somația este însoțită de un exemplar al titlului executoriu emis de organul de executare silită.

Art.11. Somația cuprinde, pe lângă elementele prevăzute la art. 46 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare, următoarele: numărul dosarului de executare; suma pentru care se începe executarea silită; termenul în care cel somat urmează să plătească suma prevăzută în titlul executoriu precum și indicarea consecințelor nerespectării acesteia.

Art.12. Înaintea valorificării bunurilor, acestea se evaluează. Evaluarea se efectuează de organul de executare silită prin experți evaluatori proprii sau prin experți evaluatori independenți. Evaluatorii independenți sunt desemnați în condițiile art. 63 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare. Atât evaluatorii proprii cât și evaluatorii independenți sunt obligați să își îndeplinească atribuțiile ce le revin astfel cum reies din Codul de procedură fiscală, din actul prin care s-a dispus expertiza, precum și din actul prin care au fost numiți.

Art.13. Organul de executare silită actualizează prețul de evaluare ținând cont de rata inflației.

Art.14. Atunci când se consideră necesar, organul de executare silită procedează la o nouă evaluare.

Art.15. Organul de executare silită poate proceda la o nouă evaluare în situații cum sunt: modificări ale prețului de circulație pe piața liberă a bunurilor; valoarea bunului s-a modificat prin deteriorări sau amenajări.

Art.16. Sunt supuse executării silite orice bunuri mobile și imobile ale debitorului, cu excepțiile prevăzute de lege.

Art.17. În cazul debitorului persoană fizică, nu pot fi supuse executării silite fiind considerate ca necesare vieții și muncii debitorului precum și familiei sale, următoarele categorii de bunuri:

a) bunurile mobile de orice fel care servesc la continuarea studiilor și la formarea profesională, precum și cele strict necesare exercitării profesiei sau a altei ocupații cu caracter permanent, inclusiv cele necesare desfășurării activității agricole cum sunt uneltele, semințele, îngrășămintele, furajele și animalele de producție și de lucru;

- b) bunurile strict necesare uzului personal sau casnic al debitorului și familiei sale, precum și obiectele de cult religios, dacă nu sunt mai multe de același fel;
- c) alimentele necesare debitorului și familiei sale pe timp de două luni, iar dacă debitorul se ocupă exclusiv cu agricultura, alimentele strict necesare până la noua recoltă;
- d) combustibilul necesar debitorului și familiei sale pentru încălzit și pentru prepararea hranei, socotit pentru 3 luni de iarnă;
- e) obiectele necesare persoanelor cu handicap sau destinate îngrijirii persoanelor bolnave;
- f) bunurile declarate neurmăribile prin alte dispoziții legale.

Art.18. Bunurile debitorului persoană fizică necesare desfășurării activității în calitate de profesionist nu sunt exceptate de la executare silită.

Art.19. Executarea silită a bunurilor mobile se face prin sechestrarea și valorificarea acestora, chiar dacă acestea se află la un terț. Sechestrul se instituie printr-un proces verbal. În cazul sechestrării autovehiculelor, prevederile art. 740 din Codul de procedură civilă, republicat, sunt aplicabile în mod corespunzător.

Art.20. Pentru bunurile mobile anterior sechestrate ca măsură asiguratorie, nu este necesară o nouă sechestrare.

Art.21. Executorii fiscali, la începerea executării silite, sunt obligați să verifice dacă bunurile prevăzute la art. 20 se găsesc la locul aplicării sechestrului și dacă nu au fost substituite sau degradate, precum și să sechestreze alte bunuri ale debitorului, în cazul în care cele găsite la verificare nu sunt suficiente pentru stingerea creanței.

Art.22. Bunurile nu se sechestrează dacă prin valorificarea acestora nu s-ar putea acoperi decât cheltuielile executării silite.

Art.23. Prin sechestrul înființat asupra bunurilor mobile, creditorul fiscal dobândește un drept de gaj care conferă acestuia în raport cu alți creditori aceleași drepturi ca și dreptul de gaj în sensul prevederilor dreptului comun.

Art.24. De la data întocmirii procesului-verbal de sechestr, bunurile sechestrate sunt indisponibilizate. Cât timp durează executarea silită debitorul nu poate dispune de aceste bunuri decât cu aprobarea dată, potrivit legii, de organul competent. Nerespectarea acestei interdicții atrage răspunderea, potrivit legii, a celui în culpă.

Art.25. Actele de dispoziție care ar interveni ulterior indisponibilizării prevăzute la art. 24 sunt lovite de nulitate absolută.

Art.26. În cazurile în care nu au fost luate măsuri asigurătorii pentru realizarea integrală a creanței fiscale și la începerea executării silite se constată că există pericolul evident de înstrăinare, substituie sau sustragere de la urmărire a bunurilor urmăribile ale debitorului, sechestrarea lor va fi aplicată odată cu comunicarea somației.

Art.27. Sunt supuse executării silite bunurile imobile proprietate a debitorului. În situația în care debitorul deține bunuri în proprietate comună cu alte persoane, executarea silită se întinde numai asupra bunurilor atribuite debitorului în urma partajului judiciar, respectiv asupra sultei.

Art.28. Executarea silită imobiliară se întinde de plin drept și asupra bunurilor accesorii bunului imobil, prevăzute de Codul civil. Bunurile accesorii nu pot fi urmărite decât odată cu imobilul.

Luz

M. Ant

Art.29. În cazul debitorului persoană fizică nu poate fi supus executării silită spațiul minim locuit de debitor și familia sa, stabilit în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art.30. Dispozițiile art. 29 nu sunt aplicabile în cazurile în care executarea silită se face pentru stingerea creanțelor fiscale rezultate din săvârșirea de infracțiuni.

Art.31. Executorul fiscal care aplică sechestrul încheie un proces verbal de sechestrul, dispozițiile art. 238 alin.(9)-(11), art. 239 alin.(1) și (2) și art. 241 din din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare fiind aplicabile.

Art.32. Sechestrul aplicat asupra bunurilor imobile în temeiul art. 31 constituie ipoteca legală.

Art.33. Dreptul de ipotecă conferă creditorului fiscal în raport cu alți creditori, aceleași drepturi ca și dreptul de ipotecă, în sensul prevederilor dreptului comun.

Art.34. Pentru bunurile imobile sechestrate, organul de executare silită care a instituit sechestrul va solicita de îndată biroului de carte funciară efectuarea înscripției ipotecare, anexând un exemplar al procesului verbal de sechestrul.

Art.35. Biroul de carte funciară comunică organului de executare silită, la cererea acestuia, în termen de 10 zile, celelalte drepturi reale și sarcini care grevează imobilul urmărit precum și titularii acestora, care trebuie înștiințați de către organul de executare silită și chemați la termenele fixate pentru vânzarea bunului imobil și distribuirea prețului.

Art.36. Creditorii debitorului, alții decât titularii drepturilor prevăzute la art.35, sunt obligați ca, în termen de 30 de zile de la înscrierea procesului-verbal de sechestrul al bunului imobil în evidențele de publicitate imobiliară, să comunice în scris organului de executare silită titlurile pe care le au pentru imobilul respectiv.

Art.37. La instituirea sechestrului și în tot cursul executării silită, organul de executare silită poate numi un administrator-sechestrul, dacă această măsură este necesară pentru administrarea imobilului urmărit, a chiriilor, a arendeii și a altor venituri obținute din administrarea acestuia inclusiv pentru apărarea în litigii privind imobilul respectiv.

Art.38. Administrator-sechestrul poate fi numit creditorul, debitorul ori altă persoană fizică sau juridică.

Art.39. Administratorul-sechestrul consemnează veniturile încasate potrivit art.37 la unitățile abilitate și depune recipisa la organul de executare silită.

Art.40. Când administrator-sechestrul este numită o altă persoană decât creditorul sau debitorul, organul de executare silită îi fixează o remunerație ținând cont de activitatea depusă.

Art.41. Ori de câte ori este necesar, administratorul-sechestrul este obligat să prezinte organului de executare silită situația veniturilor și a cheltuielilor făcute cu administrarea bunului imobil sechestrul.

CAPITOLUL II**Reguli generale privind aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile sau imobile aflate în proprietatea sau coproprietatea debitorului**

Art.42. (1) În cadrul procedurii de executare silită, Compartimentul Impozite și Taxe , prin executori fiscali, are dreptul sechestrării de bunuri mobile sau imobile, urmăribile potrivit legii, aflate în proprietatea sau coproprietatea contribuabilului care nu a achitat obligațiile bugetare sau fiscale către bugetul local până la data aplicării sechestrului.

(2) Sechestrarea bunurilor se face prin întocmirea unui proces-verbal de sechestr aplicat asupra bunurilor mobile sau imobile, după caz. În procesul verbal de sechestr, pe lângă informațiile standard prevăzute în tipizatele Model 2016 ITL 049, respectiv Model 2016 ITL 050, aprobate prin Ordinul 144/2016 a M.D.R.A.P., se consemnează și:

- a) date de identificare a bunului;
- b) starea în care se află bunul;
- c) date privind calitatea de proprietar respectiv de coproprietar asupra bunului;
- d) valoarea care rezultă din documentul de achiziție a bunului, valoare înregistrată în evidențele fiscale sau alt înscris;
- e) situația în care bunul rămâne în custodia contribuabilului sau a unui administrator de sechestr sau, în cazul bunurilor imobile, situația în care bunul se preia de către organul fiscal local ori se încredințează unui administrator de sechestr.

(3) Procesul-verbal de sechestr se întocmește în 3 exemplare, după cum urmează:

- a) unul se înmânează, sub semnătură, contribuabilului-debitor sau se comunică conform art.47 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare;
- b) unul se reține de către organul fiscal local;
- c) unul se înaintează biroului de cadastru și publicitate imobiliară în circumscripția căruia se situează imobilul, în vederea întabulării dreptului de ipotecă în cartea funciară, respectiv Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în cazul bunurilor mobile, în vederea înscrierii în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare, pentru înregistrarea dreptului de ipotecă mobilă, respectiv de gaj, după caz. O copie a procesului verbal de sechestr poate fi transmisă de organul fiscal local instituțiilor interesate.

(4) Prin înregistrarea procesului-verbal de sechestr la biroul de cadastru și publicitate imobiliară, organul fiscal local, în calitate de creditor fiscal, dobândește un drept de ipotecă legală asupra bunului imobil sechestrat pentru o valoare egală cu suma cuprinsă în titlurile executorii.

(5) Prin înregistrarea procesului-verbal de sechestr asupra unui bun mobil, prin intermediul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare, organul fiscal local în calitate de creditor fiscal dobândește:

- a) un drept de ipotecă conform art. 2389 din Codul civil , dacă debitorul nu a fost deposedat de bun la data înregistrării;
- b) un drept de gaj, conform art. 2480-2494 din Codul civil dacă debitorul a fost deposedat de bun la data înregistrării.

Ley

M. Clute

(6) Bunurile nu se sechestrează dacă în urma valorificării acestora suma este mai mică sau egală cu valoarea cheltuielilor de executare estimate.

(7) Indiferent de modalitatea prin care se valorifică un bun sechestrat pentru care s-a făcut înregistrarea în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare sau la biroul de cadastru și publicitate imobiliară, după stingerea debitului, organul fiscal local are obligația solicitării radierii ipotecii sau gajului, după caz.

Art.43. (1) Bunurile sechestrate se evaluează de către experți evaluatori contractați de Primăria comunei Covăsînt.

(2) Prin excepție de la prevederile alin.(1), contribuabilul poate să numească un expert evaluator pe cheltuială proprie. În acest caz raportul de evaluare întocmit de către expertul evaluator al contribuabilului se înmânează organului fiscal local și poate fi utilizat pentru valorificarea bunului sechestrat.

(3) Valoarea rezultată din raportul de evaluare trebuie să reflecte valoarea de piață a bunului și este valoarea de referință care se utilizează de către organul fiscal local în vederea valorificării bunului.

(4) Organul fiscal local apelează la experți evaluatori, după cum urmează:

a) în cazul bunurilor imobile, clădiri sau terenuri, la experți evaluatori autorizați, experți tehnici judiciari, auditori financiari, evaluatori imobiliari sau agenții imobiliare;

b) în cazul bunurilor mobile de natura operelor de artă sau obiectelor de colecție, la evaluatori de opere de artă, evaluatori de antichități sau la casele de licitație specializate în valorificarea operelor de artă, respectiv la anticariate;

c) în cazul bunurilor mobile de natura mașinilor, utilajelor, echipamentelor sau mijloacelor de transport, la ingineri specializați, ingineri evaluatori mijloace de transport sau la firme specializate în achiziția de mijloace de transport în vederea revânzării, respectiv service-uri auto;

d) în cazul obiectelor de cult, la magazine specializate în vânzarea de produse de această natură;

e) în cazul bunurilor mobile de natura bijuteriilor, la case de amanet, consignații sau magazine specializate în achiziția de bijuterii în vederea revânzării;

f) în cazul bunurilor mobile de natura aparaturii electrice, electronice sau electrocasnice, la magazine specializate în vânzarea de produse de această natură;

g) în cazul bunurilor mobile de natura mobilierului, la magazine specializate în vânzarea de produse de această natură;

h) în cazul bunurilor mobile de natura stocurilor de materii prime, materiale, la inginerii de specialitate sau la firme specializate în vânzarea de produse de această natură;

i) în cazul bunurilor mobile de natura produselor agricole, respectiv a fructelor neculese sau a recoltelor prinse de rădăcini, la ingineri având specializarea agronomie sau la firme specializate în colectarea în scopul revânzării de produse agricole;

j) în cazul bunurilor mobile de natura titlurilor de valoare, acțiuni, obligațiuni, la un broker sau agenție de brokeraj.

(5) Evaluatorii prevăzuți la alin.(4) se contractează de către Primăria comunei Covăsînt în condițiile legii. Primăria comunei Covăsînt trebuie să contracteze serviciile evaluatorilor în cadrul unor contracte cadru pentru o perioadă de timp de minim 1 an care să permită apelarea rapidă la serviciile acestora, cu

respectarea prevederilor art. 232 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare. Cheltuielile ocazionate cu plata onorariului reprezintă cheltuieli de executare care se avansează din bugetul local și care se va reține prioritar din sumele obținute în urma valorificării bunurilor.

(6) Evaluatorii prevăzuți la alin.(4) furnizează Primăriei comunei Covăsînt rapoartele de evaluare întocmite, care trebuie să reflecte valoarea de piață a bunului. Valoarea rezultată este valoarea de referință care se utilizează de către organul fiscal local în vederea valorificării bunului.

(7) Dacă au fost echestrate bunuri perisabile sau supuse degradării, acestea pot fi vândute în regim de urgență, iar evaluarea și valorificarea acestor bunuri se efectuează de către organul fiscal local la prețul pieței oferit de cumpărător.

(8) În cazul în care se constată modificări ale prețurilor de circulație pe piața liberă a bunurilor sau dacă valoarea bunului s-a modificat prin deteriorări sau prin amenajări, atunci organul de executare silită poate face o nouă expertiză.

Art.44. (1) Competența de valorificare a bunurilor sechestrate o are organul fiscal local în a cărui rază teritorială se află bunurile sechestrate, urmând ca suma obținută, după ce se scad cheltuielile de executare, să fie reținută la bugetul organului fiscal local care a procedat la valorificare.

(2) Cheltuielile de executare silită ocazionate de valorificarea bunurilor sechestrate sunt în sarcina debitorului și se fac venit la bugetul din care au fost avansate.

(3) În cazul în care obligațiile bugetare sau fiscale nu sunt stinse în termen de 15 zile de la data încheierii procesului-verbal de sechestru, organul de executare silită procedează la valorificarea bunurilor sechestrate prin:

- a) înțelegerea părților;
- b) vânzare în regim de consignatie a bunurilor mobile;
- c) vânzare directă;
- d) vânzare la licitație;
- e) alte modalități admise de lege, inclusiv valorificarea bunurilor prin case de licitații, case de amanet, firme specializate în achiziția de bunuri în scopul revânzării, agenții imobiliare sau societăți de brokeraj după caz;

(4) Stabilirea modalității de valorificare a bunurilor sechestrate se face ținând cont atât de interesul legitim și imediat al creditorului cât și de drepturile și obligațiile debitorului urmărit.

(5) În situația în care, potrivit legii, s-a dispus desființarea sechestrului sau suspendarea executării silite, organul fiscal local încetează procedura de valorificare a bunurilor sechestrate, astfel:

- a) în cazul desființării sechestrului, în funcție de considerentele desființării, organul fiscal local fie încetează executarea silită, fie efectuează un nou sechestru cu respectarea prevederilor legale;
- b) în cazul suspendării executării silite, organul fiscal local suspendă executarea silită o perioadă determinată de timp și nu încetează executarea silită.

(6) Debitorul nu poate participa, în nume propriu și nici prin interpuși, la nici una dintre modalitățile de valorificare a bunurilor sechestrate prevăzute la alin.3.

Art.45. (1) Valorificarea bunurilor sechestrate prin înțelegerea părților presupune ca debitorul să prezinte la organul fiscal local, în scris:

- a) propunerile care i s-au făcut pentru achiziția bunurilor sechestrate;

Ley

M. Căntăre

- b) nivelul de acoperire a creanțelor datorate pentru fiecare propunere;
- c) numele și prenumele/denumirea potențialului/potențialilor cumpărători;
- d) termenele până la care fiecare potențial cumpărător achită prețul propus.
- (2) Organul fiscal local nu ia în considerare ofertele care au prețuri propuse mai mici decât prețul de evaluare.
- (3) Organul fiscal local analizează ofertele prezentate de debitor și comunică acestuia aprobarea față de una din oferte, termenul limită de plată și contul bugetului local în care cumpărătorul doritor trebuie să vireze prețul oferit.
- (4) După creditarea contului bugetar, organul fiscal local ridică sechestrul aplicat asupra bunului ce urmează a face obiectul tranzacției.
- (5) Cheltuielile privind executarea silită efectuate de organul fiscal local cum ar fi: costurile aferente evaluării, dacă a fost cazul, depozitarea, alte costuri de coresponsență cu debitorul, se consemnează într-un proces verbal privind cheltuielile de executare care constituie titlu executoriu și are la baza documente privind cheltuielile efectuate.
- (6) Cheltuielile de executare silită cad în sarcina debitorului, potrivit art. 256 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare.
- (7) Vânzarea bunurilor sechestrate, prin înțelegerea părților se face dacă debitorul prezintă o singură propunere, cu respectarea condiției de la alin.(2).
- Art.46.** (1) În cazul în care organul fiscal local a sechestrat bunuri care sunt perisabile sau sunt supuse degradării, acestea pot fi valorificate prin procedura de vânzare directă.
- (2) Evaluarea bunurilor perisabile sau supuse degradării sechestrate se efectuează de către organul fiscal local, având în vedere prețul pieței. În acest scop, organul fiscal local culege informații de la comercianți cu privire la prețurile cu care se vând asemenea bunuri. Pe baza informațiilor primite, organul fiscal local stabilește prețul la care bunurile sechestrate se pot vinde prin procedura de vânzare directă.
- (3) Organul fiscal local mai poate aplica procedura de vânzare directă în următoarele cazuri:
- a) înainte începerii procedurii de valorificare prin licitație, dacă se recuperează integral creanța fiscală;
- b) după finalizarea unei licitații, dacă bunul/bunurile sechestrat(e) nu a/au fost vândute și se oferă cel puțin prețul de evaluare.
- (4) În cazul în care organul fiscal local înregistrează mai multe cereri, atunci vinde bunul persoanei care oferă cel mai mare preț față de prețul de evaluare.
- (5) Vânzarea directă a bunului se face chiar dacă se prezintă un singur cumpărător.
- (6) Vânzarea directă se realizează prin încheierea unui proces verbal care constituie titlul de proprietate. Procesul-verbal se încheie în momentul în care cumpărătorul face plata integrală a prețului oferit pentru bunurile sechestrate.
- (7) Procesul verbal prevăzut la alin. (6) cuprinde următoarele informații:
- a) datele de identificare ale contribuabilului debitor al cărui bun se execută;
- b) datele de identificare ale cumpărătorului, precum și starea civilă, în cazul persoanei fizice;
- c) datele de identificare ale bunului;

L

M. Ante

- d) datele de identificare ale organului fiscal local, numărul și data dosarului de executare, numărul și data procesului verbal de sechestrul, titlul/titlurile executorii care fac obiectul dosarului de executare a contribuabilului debitor precum și valoarea creanțelor cuprinse în acestea;
- e) prețul și taxa pe valoarea adăugată, dacă este cazul;
- f) documentul prin care s-a efectuat plata și data la care s-a efectuat plata;
- g) mențiunea că documentul constituie titlu de proprietate, iar în cazul bunurilor imobile că poate fi înscris în cartea funciară;
- h) mențiunea, dacă este cazul, că drepturile reale și privilegiile care grevează bunul, instituite de către organul fiscal local au fost radiate.
- i) alte informații pe care le stabilesc părțile, după caz.

Art.47. (1) Valorificarea bunurilor sechestrate prin modalitățile prevăzute la art. 247 alin.(3) lit b) și c) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare, se realizează după ce bunurile sechestrate au fost evaluate prin una din modalitățile prevăzute la art. 43 din prezenta Procedură.

(2) Valorificarea bunurilor sechestrate, prin vânzare în regim de consignație, case de licitație specializate, case de amanet, anticariate, agenții imobiliare, brokeri sau agenții de brokeraj se realizează prin parcurgerea următoarelor etape:

- a) între organul fiscal local și entitatea care valorifică se încheie un proces-verbal de predare-primire a bunului în scopul vânzării, care va cuprinde: părțile; descrierea bunului; prețul la care a fost evaluat bunul, inclusiv comisionul perceput; precizarea că bunul poate fi valorificat la prețul minim rezultat conform evaluării bunului; datele contribuabilului debitor al cărui bun se execută; numărul și data procesului-verbal de sechestrul; titlul/titlurile executoriu/executorii care fac obiectul dosarului de executare a contribuabilului debitor precum și valoarea creanțelor cuprinse în acestea și mandatarea entității care valorifică bunul în numele organului fiscal local.
- b) comisionul entității care valorifică bunul nu este inclus în prețul de evaluare, respectiv în prețul de vânzare a bunului. Acesta se plătește de către organul fiscal local, ulterior valorificării bunului și virării prețului de vânzare în conturile organului fiscal local și reprezintă cheltuielă de executare.
- c) în cazul în care bunul se valorifică la un preț superior prețului de evaluare, entitatea care valorifică virează prețul încasat, integral, organului fiscal local.
- d) prețul încasat de către entitatea care valorifică bunul se virează în conturile organului fiscal local în termen de maxim 3 zile de la încasare.
- e) în cazul entității care valorifică bunuri mobile în numele organului fiscal local, după primirea prețului de vânzare-cumpărare a bunului se întocmește actul de vânzare-cumpărare, încheiat în 4 exemplare, unul pentru cumpărător, unul pentru entitatea care valorifică, unul pentru organul fiscal local și unul pentru contribuabilul debitor.
- f) în cazul entității care valorifică bunuri imobile în numele organului fiscal local, odată cu virarea prețului încasat, comunică organului fiscal local și datele de identificare ale cumpărătorului. Organul fiscal local, în termen de 3 zile, întocmește un proces-verbal care constituie titlul de proprietate și care va cuprinde pe lângă informațiile prevăzute la art. 46 alin.(7) din prezenta procedură și informațiile privind entitatea mandatată să valorifice precum și comisionul ce urmează să se plătească acesteia de către organul fiscal local.

Art.48. (1) Valorificarea bunurilor sechestrate prin vânzarea la licitație, organizată de către organul fiscal local, poate fi realizată în cadrul procedurii de executare înainte sau după utilizarea celorlalte modalități de executare.

(2) Licitația se organizează de către o comisie de licitație constituită din 3 persoane desemnate, prin dispoziție sau decizie, după caz, de către conducătorul organului fiscal local. Atribuțiile comisiei de licitație sunt cele prevăzute la art. 251 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare.

(3) Organul fiscal local este obligat să efectueze publicitatea vânzării la licitație cu cel puțin 10 zile înainte de data fixată pentru desfășurarea acesteia.

(4) Organul fiscal local are obligația înștiințării debitorului, custodelui și/sau administratorului-sechestrului, după caz, precum și titularilor drepturilor reale și ai sarcinilor care grevează bunul sechestrat, dacă este cazul, cu privire la data, ora și locul desfășurării licitației.

(5) Publicitatea vânzării se realizează conform prevederilor art. 250 alin. (2) și (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare. Publicitatea vânzării prin afișarea anunțului în Monitorul oficial al României, partea a IV-a, este opțională.

(6) Locul de desfășurare al licitației poate fi:

a) locul unde se află bunurile sechestrate;

b) locul stabilit de către organul fiscal local.

(7) Ofertanții sunt obligați să depună documentele prevăzute la art. 250 alin. (7) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare până cel târziu cu o zi înainte de data licitației, în cazul în care acesta este o zi lucrătoare. În cazul în care în ziua de dinaintea zilei organizării licitației este o zi nelucrătoare, atunci termenul de depunere este ultima zi lucrătoare de dinaintea zilei licitației.

(8) Ofertele pot fi depuse direct sau prin poștă la locul indicat prin anunțul privind vânzarea bunurilor prin licitație.

(9) În cazul plății taxei de participare de 10% din valoarea bunului stabilită prin evaluare, care reprezintă prețul de pornire a licitației, prin decontare bancară sau prin mandat poștal, organul fiscal local are obligația verificării creditării contului general al Trezoreriei Statului cu sam respectivă.

(10) Ofertanții se pot prezenta la licitație direct sau prin mandatar care dovedesc mandatul prin procură specială în formă autentică.

(11) Prețul de pornire este:

a) egal cu prețul de evaluare a bunului în cazul primei licitații organizate;

b) prețul de evaluare a bunului diminuat cu 25% în cazul celei de-a doua licitații organizate;

c) prețul de evaluare a bunului diminuat cu 50% în cazul celei de-a treia licitații organizate.

(12) Dacă nici în urma celei de-a treia licitații bunul nu se vinde, atunci la cea de-a patra licitație organizată bunul se vinde cu prețul cel mai mare oferit.

(13) Adjudecarea se face în favoarea prețului egal cu prețul de pornire sau a prețului cel mai mare oferit peste prețul de pornire a licitației, conform alin. (11) sau a prețului cel mai mare oferit conform alin. (12).

(14) Adjudecarea se face de către comisia de licitație prin întocmirea unui proces-verbal de adjudecare care constituie titlul de proprietate și cuprinde

mențiunile prevăzute în art. 254 alin. (2) din din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare. Adjudecatarul este obligat să efectueze plata diferenței dintre prețul cu care a adjudecat și taxa de participare la licitație, în termen de cel mult 5 zile de la plata avansului prevăzut în art. 253 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare, dacă bunul a fost vândut în rate.

(15) La finalizarea licitației, comisia de licitație întocmește un proces-verbal privind desfășurarea și rezultatul licitației care va cuprinde elementele prevăzute la art. 251 alin. (11) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare, și care va fi semnat de toți membrii comisiei de licitație și de ofertanții prezenți sau cel puțin de ofertantul câștigător.

(16) În termen de 5 zile de la întocmirea procesului-verbal de adjudecare, organul fiscal local are obligația să restituie taxa de participare către participanții care au depus oferte de cumpărare și nu au fost adjudecatori.

(17) taxa de participare nu se restituie:

a) ofertanților care nu s-au prezentat la licitație;

b) ofertanților care au refuzat să semneze la încheierea procesului-verbal de adjudecare;

c) adjudecatarului care nu a plătit prețul.

(18) taxele de participare reținute de către organul fiscal local potrivit alin. (17) se fac venit la bugetul local din care s-au avansat cheltuielile de executare.

(19) Dacă adjudecatarul nu plătește prețul conform alin. (14), organul fiscal local reia licitația în termen de 10 zile de la data adjudecării, iar adjudecatarul este obligat după cum urmează:

a) i se reține taxa de participare, care se face venit la bugetul local;

b) este obligat, suplimentar, la plata cheltuielilor cu organizarea următoarelor licitații organizate de organul fiscal local, respectiv alte cheltuieli de urmărire până la valorificarea bunului, care nu se mai stabilesc în sarcina debitorului executat de către organul fiscal local;

c) este obligat la plata diferenței dintre prețul cu care el a adjudecat și prețul cu care se adjudecă ulterior, care va stinge debitele din titlul executoriu emis pe seama debitorului.

(20) Pentru sumele prevăzute la alin. (19) lit. b) și c), organul fiscal local întocmește un proces-verbal care constituie titlu executoriu și care permite organului fiscal local să înceapă executarea silită împotriva adjudecatarului care nu a efectuat plata.

Art.49. (1) În deschiderea licitației, președintele comisiei anunță obiectul licitației, pasul de licitare, în cazul în care sunt mai mulți participanți, care este cel mai mare preț din ofertele de cumpărare rescrise, dacă acesta este superior prețului de pornire al licitației stabilit potrivit art. 250 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare, precum și modul de desfășurare a licitației.

(2) Pentru eficiența procedurii, comisia de licitație poate stabili un pas de licitare care poate fi cuprins între 5% și 15% din prețul de începere a licitației.

(3) La termenele fixate pentru ținerea licitației, președintele comisiei dă citire mai întâi anunțului de vânzare și apoi ofertelor primite potrivit art. 48 alin. (8) din prezenta procedură.

(4) Comisia de licitație va oferi spre vânzare bunurile, prin trei strigări succesive în care se pot face opțiuni și supralicitări, conform pasului de licitare stabilit în condițiile alin. (2), față de prețul cel mai mare din ofertele de cumpărare scrise, dacă acesta este superior prețului de pornire a licitației, sau, în lipsa unei asemenea oferte, chiar față de acest preț.

(5) Bunul se adjudecă celui care, după trei strigări succesive, oferă prețul cel mai mare fie față de prețul de pornire, fie față de prețul de începere a licitației, după caz.

(6) Dacă se prezintă un singur ofertant care oferă cel puțin prețul de pornire, acesta este declarat adjudecatar.

(7) Când în cadrul unei ședințe nu au putut fi licitate toate bunurile, licitația începută va continua în zilele următoare, la ora stabilită de comisia de licitație și anunțată de organul fiscal local înainte de închiderea ședinței, fără alte formalități legale de publicitate.

(8) Bunurile mobile corporale se vor vinde fiecare în parte sau mai multe împreună, în raport cu natura și destinația lor, având în vedere procesul-verbal de sechestru și raportul de evaluare.

(9) Vânzarea la licitație a bunurilor imobile se va ține separat pentru fiecare imobil sau corp de proprietate, având în vedere procesul-verbal de sechestru și raportul de evaluare.

(10) Prin excepție de la alin. (9), în cazul în care organul fiscal local a optat pentru executarea silită în ansamblu a bunurilor, atunci acestea se valorifică în ansamblu.

(11) În cazul în care, după aplicarea procedurii prin strigare, există mai mulți participanți la licitație care oferă același preț, adjudecatarul se va stabili strict după următoarele criterii și în această ordine:

a) are asupra bunului urmărit garanții reale înscrise în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare sau în cartea funciară;

b) a avut oferta scrisă cea mai mare;

c) alte criterii, stabilite de comisie și comunicate participanților înainte de începerea licitației.

(12) După fiecare licitație se întocmește un proces-verbal privind desfășurarea și rezultatul licitației, conform art. 48 alin.(15) din prezenta Procedură.

Art.50. (1) În cazul vânzării prin licitație a unor bunuri imobile, cumpărătorul adjudecatar poate solicita plata prețului în cel mult 12 rate prin depunerea la registratura organului fiscal local a unei cereri scrise în acest sens, la care trebuie să anexeze dovada plății a cel puțin 50% din prețul de adjudecare a bunului imobil.

(2) Conducătorul organului fiscal local poate aproba plata în rate, în cel mult 5 zile de la data depunerii cererii în condițiile prevăzute la lin. (1). Conducătorul organului fiscal local poate aproba plata în rate în următoarele condiții:

a) diferența dintre prețul de adjudecare și suma rezultată din cumularea taxei de participare și cele 50% din prețul de adjudecare achitat în condițiile alin. (1) se achită în cel mult 12 rate lunare;

b) data scadentă a ratei lunare se stabilește de către conducătorul organului fiscal local. Acesta poate ține cont de sugestia adjudecatarului solicitant al plății în rate;

c) începând cu a șasea zi de la adjudecare, adjudecatarul căruia i-a fost aprobată plata în rate datorează majorări de întârziere, calculate la soldul sumei de plată și achitate la termenele scadente stabilite conform literei b).

(3) Majorările de întârziere încasate conform alin. (2) lit.c) se fac venit la bugetul local.

(4) În cazul în care cumpărătorul căruia i-a fost aprobată cererea de plată a prețului în rate nu plătește restul de preț în condițiile și la termenele stabilite, el poate fi executat silit pentru plata sumei datorate în temeiul titlului executoriu emis de organul de executare silită competent pe baza procesului-verbal de adjudecare.

Art.51. Prevederile prezentei proceduri se completează cu prevederile din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare.

PREȘEDINTE DE ȘEDINȚĂ

Lazăr Vasile

CONTRASEMNEAZĂ

SECRETAR

Marinela Ciutina

